

РЕШЕНИЕ

№ 5909

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 30.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1234** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 27а, ал. 2 от Закона за развитие на академичния състав в Република България /ЗРАСРБ/.

Образувано е по жалба на В. К. Б., чрез процесуалния му представител - адв. Д., срещу Решение по т. 13 от Протокол № 1 от 13.01.2022 г. на Научния съвет на Института за исторически изследвания към Българската академия на науките за избор на академична длъжност „доцент“ за нуждите на секция „Нова българска история“.

Наведеното основание за оспорване, предвид изложените в жалбата оплаквания се квалифицира от съда, като противоречие с материалноправните норми-чл.146 АПК. Конкретно жалбоподателят излага, че законодателят предоставя право на висшите училища и на научните организации да въвеждат изисквания към заемането на академичните длъжности, но те могат да имат само допълнителен характер, основаващ се на вече създадената първична правна уредба, която се съдържа в закона. Допълнителните изисквания задължително следва да отговарят и на основните правни принципи, какъвто е равенството пред закона. В този смисъл следвало да се тълкува разпоредбата на чл. 2б ЗРАСРБ, според чиято ал. 1, кандидатите за заемане на академичните длъжности трябва да отговарят на национални изисквания към научната, преподавателската и/или художествено-творческата или спортната им дейност, определени в закона и наричани "минимални национални изисквания", а според ал. 5 от същия, висшите училища и научните организации можели да определят в правилниците си и допълнителни

изисквания към кандидатите за заемане на академичните длъжности при спазване на този закон и на правилника за прилагането му. Законовата формулировка възлагала допълнителните изисквания да са към самите кандидати, а не към условията на конкурса, каквото е обявяване на конкретна негова тема, в случая. В този смисъл се налагал извод, че законодателят предоставя възможност за академична автономия, но тя не е безгранична, а само допълваща и нейното упражняване подлежи на контрол. Въведените допълнителни изисквания можели да прецедират регламентиранията от законодателя, без да им противоречат и без да нарушават основни правни принципи, като същите трябвало да са адресирани, както всяка правната норма, към неопределен кръг правни субекти- потенциални кандидати. Допълнителните изисквания следвало да се уреждат във вътрешен акт на научната организация, но приет по императивно определен ред, какъвто е правилникът, т.е. макар и подзаконово, но отново се изисквало създаването на правна норма, в чиято хипотеза да се закрепят предоставената академична автономия.

От друга страна, текстът на чл. 2б, ал. 2 ЗРАСРБ определял минималните национални изисквания като съвкупност от изисквания, всяко от които се определя чрез числовите стойности на един или няколко обективно измерими показатели, относими към съответната научна област и/или професионално направление, каквито са наукометричните показатели, изразени в брой авторски монографии, брой публикации в реферирани и индексирани издания, брой глави в книги, брой студии и/или обзори, брой цитати без автоцитати в реферирани и индексирани издания, брой участия в научни и/или организационни комитети на международни конференции и други, както и показатели, които отразяват измерими академични резултати в преподавателската дейност, като брой въведени нови лекционни курсове, брой разработени нови упражнения за лекционни курсове и други.

Наред с горното, следвало да се има предвид, че законодателят отнася минималните и допълнителните изисквания към кандидатите винаги по научни области и/или професионални направления, които са определени с Класификатора на областите на више образование и професионалните направления, утвърден с Постановление № 125 от 24 юни 2002 г. Съгласно текста на чл. 3, ал. 1 ЗРАСРБ процедурите за заемане на академични длъжности в акредитираните от Националната агенция за оценяване и акредитация /НАОА/ професионални направления и специалности се откриват с решение на научната организация. В допълнение на цитирана норма, текстът на чл. 3 ППЗРАСРБ предвижда министърът на образованието и науката чрез Националния център за информация и документация /Н./ да създаде и поддържа публичен регистър като електронна база данни, който съдържа информация за конкурсите за прием на редовни и задочни докторанти, както и за заемането на академичните длъжности в акредитираните от НАОА професионални направления и специалности, която се изпраща до Н. за публикуване не по-късно от 7 дни след решението за обявяване на конкурса от съответния академичен или научен съвет. Видно от приложените документи, акредитираните от НАОА специалности в И.-БАН в професионалното направление „2.2 История и археология“ са: „Средновековна обща история“, „Нова и най-нова обща история“, „История на България“ и „Документалистика, архивистика, палеография, вкл. историография и изворознание“. Процесният конкурс е обявен в област на образование „2. Хуманитарни науки“ и с професионално направление „2.2 История и археология“ съгласно Класификатора на областите на више образование и професионалните направления и по специалност

„История на България“ съгласно акредитацията. В този смисъл, всички минимални национални изисквания, както и евентуалните допълнителни, следвало да се отнасят и оценяват към конкурсната процедура именно в тази научна област и професионално направление и за тази специалност. Видно обаче от публикуваната в ДВ, бр. 62/27.07.2021 г., обява на И.-БАН, същата е за заемане на академичната длъжност доцент по професионално направление 2.2. История и археология, научна специалност „История на България“ за нуждите на секция „Нова българска история“, но с допълнително изискване - формулирана тема на конкурса - /Българската екзархия в О. империя в края на XIX и началото на XX в./ Така обявената процедура изначално съдържа съществен порок, който не може да бъде saniран с последващи действия на академичните органи и който опорочавал крайния акт за избор на кандидата за академичната длъжност, обективизиран в обжалваното решение. С оглед изложеното, макар и формално да е бил допуснат до участие в оценяването в процесния конкурс, като отговарящ на всички минимални национални изисквания, с актовете и действията на НЖ и НС, спрямо жалбоподателя били приложени съществени дискриминационни условия, изразяващи се в допълнителното ограничаване на съответната научна област, професионално направление и специалност чрез посочване на конкретна тема, която изначално давала предимство на другия кандидат чрез нерегламентиран от закона критерий за оценяване. Следвало да се има предвид, че именно монографията на гл. ас. Р. Л. „На духовния фронт от И. до Б. война. Българската екзархия и екзархийските институции в М. /1903-1912/“ бил основният и единствен неин научен труд, оценяван за нуждите на процесния конкурс и който единствен покрива допълнително определения критерий - обявената тема за Българската екзархия в О. империя в края на XIX и началото на XX в. От препис-извлечението от Протокол № 11 от 15.07.2021 г. било видно, че обсъжданият доцентски конкурс е формулиран не за научната област, професионално направление и специалност, а за конкретната и периодизирана тема, застъпваща научните изследвания на гл. ас. Р. Л.. От извършеното от всички членове на НЖ оценяване и класиране на кандидатите безспорно се установявало, че журито не е приложило законоустановените групи показатели по чл. 2б, чл. 24 ЗРАСРБ и чл. 1а и Приложението към него.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата. Заявява искане за присъждане на разноски за производството, а при условията на евентуалност, прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от ответника.

Ответникът Научен съвет на Института за исторически изследвания към БАН за избор на академична длъжност „доцент“ за нуждите на секция „Нова българска история“ се представлява от адв. Ц., който оспорва жалбата. Заявява искане за присъждане на разноски.

Заинтересованата страна (ЗС) Р. Р. Л. - редовно уведомена, не се явява не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

С Докладна Записка вх. №469-а/12.07.2021 г. от ръководителя на секция „Нова

българска история“ е направено мотивирано предложение до директора ма И. при БАН за обявяване на конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ за нуждите на секцията /л.129 и сл. от делото/.

Директорът на И.-БАН е отправил Предложение вх. №474/13.07.2021 г. към Научния съвет да обяви конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ по професионално направление 2.2. История и археология, научна специалност „История на България“ (Българската екзархия в О. империя в края на XIX и началото на XX в.) за нуждите на секция „Нова българска история“.

С Решение по т.3 от Протокол № 11/15.07.2021 г. от заседанието на Научния съвет (НС) на И. при БАН, приложен в преписката (л.334 от делото), е открита процедура за заемането на академична длъжност „доцент“ по професионално направление 2.2. История и археология, научна специалност „История на България“ (Българската екзархия в О. империя в края на XIX и началото на XX в.) за нуждите на секция „Нова българска история“.

На 23.09.2021 г. от ръководител на секция „Нова българска история“ е направено предложение за състав на Научно жури за обявения конкурс за академична длъжност „доцент“ за нуждите на секцията /л.144 от делото/.

С Решение по т. 1 от Протокол № 12/24.09.2021 г. на НС на ИИстИ е предложен състав на научно жури, одобрен със същото решение. В Държавен вестник, бр. 62/27.07.2021 г., е обявено откриването на процедура за заемане на академична длъжност, като заявление за участие в същата са подали жалбоподателят и ЗС.

Със Заповед № 40/24.09.2021 г. на директора на И. е наредено да се сформира научно жури, чиито членове са както определените с решението по горепосочения протокол от 24.09.2021г.

Жалбоподателят в съдебното производство В. К. Б. е подал Заявление с вх. №534 от 10.09.2021 г. за участие в конкурс за заемане на академична длъжност: „доцент“, с приложени към него автобиография; Диплома за образователна и научна степен /ОНС/: „доктор“; медицинско свидетелство, свидетелство за съдимост, Удостоверение за стаж по специалността; списък с авторските публикации; копия от публикациите в списък на хартиен носител и на електронен носител; списък на цитиранията; справка за научните приноси, осъществени извън докторската дисертация; справка за индивидуалните наукометрични показатели и резюмета на рецензираните публикации на български и на английски език в 7 екземпляра, един от които на електронен носител.

На 28.09.2021 г. е проведено заседание на комисия, която е установила, че документите за участие на двамата кандидати са редовни и е взела решение последните да бъдат допуснати до участие в конкурса.

З. е получил уведомление (л.332 от делото), с което е информиран, че е допуснат до участие в конкурса за заемането на академична длъжност „доцент“ по професионално направление 2.2. История и археология, научна специалност „История на България“ (Българската екзархия в О. империя в края на XIX и началото на XX в.) за нуждите на секция „Нова българска история“. В уведомлението е посочено също, че условията за участие в конкурса са определени в Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и за заемане на академични длъжности в И. при БАН.

На 07.10.2021 г. он-лайн е проведено първото заседание на научното жури (Протокол №1 на л.240 и сл. от делото). С решение по т.1 от дневния ред са избрани председател на НЖ – проф. д-р Д. В., двама рецензенти: проф. д.и.н. Л. Л. и проф.

д.и.н. С. Е., като на останалите членове на журито е определено да изготвят становища. С решение по т.2 са определени сроковете за публикуване на рецензиите и становищата на страницата на И. – 24.11.2021 г, както и дата и час на заключителното заседание (06.01.2022 г. от 14:00 часа). По т.3 от дневния ред е направено уточнение относно обема на рецензиите и становищата, както и че в заключението на последните трябва да се направи класиране, с първо и второ място.

Заключителното заседание на това научно жури било проведено на 06.01.2022 г. и видно от съставения за него протокол № 2 (л.343-348), всички членове на научното жури единодушно решили да предложат на Научния съвет на Института за исторически изследвания участника в конкурса гл.ас.д-р Р. Л., да заеме академичната длъжност „доцент“ по професионално направление 2.2. История и археология, научна специалност „История на България“ (Българската екзархия в О. империя в края на XIX и началото на XX в.), за нуждите на секция „Нова българска история“.

До председателя на научния съвет е изпратен Доклад с вх. №10/10.01.2022 г., относно резултатите от второто заседание на НЖ /л.258 и сл. по делото/.

Докладът на председателя на научното жури бил обсъден по т.13 от протокол № 1/13.01.2022 г. от заседание на НС на И.. Изложените в него становища се явяват мотиви на оспореното решение, както следва: проф. И. И. предложил да се гласува по таен начин и да се избере единия от двамата, който да заеме академичната длъжност „доцент“. За целта е изготвена бюлетина, където членовете на НС имат три възможни избора - да подкрепят единия или другия кандидат, или да не изберат нито един от посочените кандидати в бюлетината. След уточненията е дадена думата на председателя на Научното жури проф. Д. В. за допълнителна информация по проведения конкурс. Председателят на НЖ посочил, че в доклада достатъчно ясно е представено как е протекло заседанието на научното жури. Той отбелязал, че и седемте членове на журито са коментирали и изключително високо оценили трудовете на гл. ас. д-р Р. Л., като са и отбелязали значимостта на темата и факта, че тя до този момент не е получила пълно и цялостно изследване. Също така, че изследването е направено въз основа на много богат изворов материал и привличане на литература по темата. Съща така било отбелязано, че тя е с категорично приносен характер. Що се отнася до другия кандидат, като цяло журито не било напълно единодушно относно оценката на неговите трудове. За кандидата гл. ас. В. Б. част от журито дали висока оценка на неговите публикации, особено това си проличало в становището на проф. Б. проф. С.. Положителни коментари имало и в рецензията на проф. Л. и проф. Е., като обаче и двамата обърнали внимание на оскъдното използване на архивни документи, както и на това, че трудовете на гл. ас. д-р Б. не се вписвали в така заявеното от секцията желание за специалист по определена тема. Други трима от журито критично се отнесли към трудовете на гл. ас. д-р Б., като обърнали внимание, че основният труд, който той представя, не отговаря на формалните изисквания за хабилитационен труд, липсвала достатъчно нова изворова база, липсвала съвременната литература, а когато ставало въпрос за един добре изследван в литературата проблем като управлението на Деветнадесетомайци, било трудно да се заключи, че трудът има приносен характер. В обобщение посочил, че всички членове на НЖ единодушно класирали на първо място гл. ас. д-р Р. Л., а на второ гл. ас. д-р В. Б..

Проф. С. взела думата като ръководител на секцията и неин представител в НС. Тя заявила, че познава цялата документация по конкурса, тъй като е била в комисията,

която е разглеждала документите. Освен това е участвала в обсъжданията и на двата хабилитационни труда, като трудът на Р. Л. е получил в секцията изключително високи оценки, като в обсъждането са участвали и много външни специалисти. С външни рецензии той е бил препоръчан и финансиран да бъде издаден по програмата на академията за монографични изследвания за българската диаспора. Предлагал се и като постижение на Института. Проф. С. е присъствала и преди години на обсъждането на хабилитационния труд на Б., който получил много критични бележки в тясно специализиран план. Обърнала е внимание и на формалните проблеми с този труд: не отговаря на законовото определение за монография - няма научен рецензент, подробна библиография и т.н. В заключение е посочила, че подкрепя предложението на Научното жури за избора на гл. ас. д-р Р. Л. за доцент.

Доц. Н. Ф. заявила, че ѝ е направило впечатление от доклада и от рецензиите и становищата единодушието на членовете на журито за безспорните и многостранни приноси на хабилитационния труд и на другите изследвания на гл. ас. Р. Л., с които тя участва в конкурса. Те били изградени върху широка документална част и научни изследвания. Допълнила е, че подкрепя класирането, което е направило журито.

Поради липсата на повече изказвания и прекратяване на обсъждането проф. Ил. И. предложи на колегите си да изберат комисия, която да проведе присъственото тайно гласуване. За целта той предложи тя да бъде с членове, които не са имали отношение по конкретния конкурс, а именно: самият проф. Ил. И., проф. И. Б. и доц. Ст. П.. Отбелязано е по-нататък в протокола, че след проведено гласуване, НС подкрепя с пълно мнозинство състава на предложената комисия - проф. Ил. И., проф. И. Б. и доц. Ст. П. за провеждане на тайно присъствено гласуване за избор на „доцент“ по професионално направление 2.2. История и археология, научна специалност „История на България“ (Българската екзархия в О. империя в края на XIX и началото на XX в.), за нуждите на секция „Нова българска история“ по доклад на председателя на Научното жури, провело конкурса. Проведено е присъствено гласуване. Председателят на комисията проф. Ил. И. обявил следните резултати: От 19 члена на НС се редуцират 3 (2 болни, 1 в чужбина); 1 отсъствал; гласували са 15. Всички 15 подкрепили предложението на Научното жури по конкурса. След проведеното гласуване по т.13 от протокола е взето единодушно решение по конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ в професионално направление 2.2. История и археология, научна специалност „История на България“ (Българската екзархия в О. империя в края на XIX и началото на XX в.), за нуждите на секция „Нова българска история“, гл. ас. д-р Р. Л. да вземе академичната длъжност „доцент“ в секция „Нова българска история“. Към протокола са приложени Протокол №2 от заседание на Научното жури, състояло се на 06.01.2022 г.; доклад от проф. д-р Д.В., председател на Научното жури за избор на академичната длъжност „доцент“ за нуждите на секция „Нова българска история“, Протокол на комисията по провеждане на избора за „доцент“ и рецензиите и становищата по конкурса за заемане на академична длъжност „доцент“ в професионално направление 2.2. История и археология, научна специалност „История на България“ (Българската екзархия в О. империя в края на XIX и началото на XX в.).

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Насочена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред, подадена е

лице, легитимирано да го направи, в качеството на неблагоприятно засегнат от акта адресат-чл.147, ал.1 от АПК, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, във вр. чл. 32, ал. 8 ЗРАСРБ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решението е издадено от компетентен орган - Научен съвет на Института за исторически изследвания към БАН за избор на академична длъжност „доцент“ за нуждите на секция „Нова българска история“. Компетентността на НС произтича от чл. 27а, ал.2 ЗРАСРБ, който предвижда, че факултетният, съответно научният съвет взема решение за избор на "доцент" по предложение на научното жури.

Не е допуснато съществено нарушение на установената за индивидуалния административен акт форма, което да обуславя отмяната му на това основание /чл.146, ал.2 АПК/. Решението е в писмена форма и съдържа минимално изискуемите реквизити- наименование на акта и на органа, който го издава, разпоредително волеизявление дата и подпис, фактически и правни основания, В оспореният акт е посочено, че мотивите на решението на Научния съвет се съдържат в рецензиите на проф. д. и н. Л. Л., проф. д. и н. С. Е., становищата на проф. д.и.н. Д. Г., проф. д-р Б. Б., проф. д-р Д. В., доц. д-р А. Г. и доц. д-р М. С., протокола от заключителното заседание на научното жури и доклада на председателя на Научното жури - проф. д. н. Д. В., които са част от административната преписка.

Спазени са и административнопроизводствените правила, а и жалбоподателят не твърди, че е нарушено правото му на участие или че не са събрани необходимите по случая доказателства, обезпечаващи правилното установяване на относимите за преценката на органа факти.

Спорният между страните въпрос е за материалната законосъобразност на решението. За разрешаването му, съдът излага следното:

Специалните правила за провеждане на конкурс и избор за заемане на академичната длъжност „доцент“ се съдържат съответно в раздел III на Глава трета от ЗРАСРБ и Правилника за прилагането му, както и Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и за заемане на академични длъжности в И. при БАН, представен по делото. Разпоредбите на нормативните актове следва да се тълкуват систематично и с оглед тяхната цел. В чл.1, ал.2 ЗРАСРБ са прогласени основните принципи, на които следва да се основава придобиването на научните степени и заемането на академичните длъжности, между които е и обективността при оценяване на научното развитие. Тази обективност е от значение не само за прекия интерес на участниците в конкурса, но и за гарантиране на обществения интерес, свързан с качеството на научните изследвания чрез определяне на единни държавни изисквания и контрол върху тяхното спазване, както и контрол на качеството на научните изследвания, както е посочено в т.3 на чл.1, ал.2 ЗРАСРБ.

В разпоредбата на чл. 2б, ал. 1 ЗРАСРБ, е предвидено, че кандидатите за заемане на академичните длъжности трябва да отговарят на национални изисквания към научната, преподавателската и/или художествено-творческата или спортната им дейност, определени в закона и наричани "минимални национални изисквания", а според *ал. 5 висшите училища и научните организации могат да определят в правилниците си и допълнителни изисквания към кандидатите за заемане на академичните длъжности при спазване на този закон и на правилника за прилагането му.* Текстът на чл. 2б, ал. 2 ЗРАСРБ определя минималните национални изисквания като съвкупност от изисквания, всяко от които се определя чрез числовите

стойности на един или няколко обективно измерими показатели, относими към съответната научна област и/или професионално направление, каквито са наукометричните показатели, изразени в брой авторски монографии, брой публикации в реферирани и индексирани издания, брой глави в книги, брой студии и/или обзори, брой цитати без автоцитати в реферирани и индексирани издания, брой участия в научни и/или организационни комитети на международни конференции и други, както и показатели, които отразяват измерими академични резултати в преподавателската дейност, като брой въведени нови лекционни курсове, брой разработени нови упражнения за лекционни курсове и други. От своя страна, разпоредбата на чл. 2б, ал. 3 регламентира, че минималните национални изисквания по ал. 2 по научни области и/или професионални направления за придобиването на всяка научна степен и заемането на всяка академична длъжност се определят в правилника за прилагане на закона въз основа на група показатели измежду показателите по ал. 2 и се изразяват в минимален брой точки, които трябва да получи кандидатът в съответствие с индивидуалните си резултати по тези показатели, а съгласно чл. 1а, ал. 3 ППЗРАСРБ допълнителните изисквания на научните организации може да включват създаване на допълнителна група/групи показатели и/или повишаване на минималните изисквани точки по групи показатели, определени в таблица 1 от приложението.

От анализа на така регламентираната правна рамка следва, че минималните национални изисквания, респективно допълнителните изисквания към тях при упражнена академична автономия, се определят чрез регламентираните от законодателя показатели и винаги подлежат на конкретно остойностяване по обективен критерий - събран брой точки, който трябва да бъде приложен към потенциалните кандидати, т.е. законовата формулировка възлага допълнителните изисквания да са към самите кандидати, а не към условията на конкурса, каквото е обявяване на конкретна негова тема.

Всички минимални национални изисквания, както и евентуалните допълнителни, следва да се отнасят и оценяват към конкурсната процедура именно в тази научна област и професионално направление и за тази специалност. В приложения Правилник на И.-БАН научният институт не е предвидил възможността за въвеждане на допълнителни изисквания под формата на тематичен конкурс, поради което за процесния са валидни единствено регламентираните от закона. Видно обаче от публикуваната в ДВ, бр. 62/27.07.2021 г., обява на И.-БАН, същата е за заемане на академичната длъжност доцент по професионално направление 2.2. История и археология, научна специалност „История на България“ за нуждите на секция „Нова българска история“, но с допълнително изискване - формулирана тема на конкурса - (Българската екзархия в О. империя в края на XIX и началото на XX в.). Обявяването на тематика на процесния конкурс не отговаря на законовата норма на чл. 2б ЗРАСРБ да представлява обективно измерим показател чрез числовите стойности на един или няколко наукометрични показатели или измерими академични резултати, поради което така обявената процедура изначално съдържа съществен порок, който не може да бъде saniран с последващи действия на академичните органи и който опорочава крайния акт за избор на кандидата за академичната длъжност, обективирани в обжалваното решение.

Както бе изложено по-горе, никъде в закона или в правилника за приложението му обявените конкурси за заемане на академична длъжност не се отнасят към

определена тема, навсякъде законодателят регламентира изискванията единствено по научни области и/или професионални направления, които в процесния конкурс са съответно 2.2. История и археология, научна специалност „История на България“ за нуждите па секция „Нова българска история“. *В този смисъл, в рамките на научната област и направление не могат да се въвеждат допълнителни конкретно определени тематични и времеви критерии чрез детайлно посочване на научните разработки по една научна тема. Този извод намира потвърждение и в разпоредбата на чл. 27, ал. 3 ЗРАСРБ, съгласно която в началото на заключителното заседание кандидатите правят кратко представяне по избрана от тях тема, съответстваща на обявения конкурс в съответното направление и област, което би било безсмислено, ако е допустимо да има обявена тема на хабилитационния конкурс.*

С оглед на изложеното, поставянето на допълнителни/други/специфични изисквания за участие в конкурса е в съответствие с чл. 53, ал. 4 от Конституцията и закона- чл.21, ал.1 ЗРАСРБ, в случая. Определянето на тематика на процесния конкурс, обаче, само привидно удовлетворява изискването на закона да бъде друго /извън поставените в закона задължителни изисквания/. По съществува си то не е друго, специфично или допълнително. Напротив, с него недопустимо се преурежда въпрос, уреден от закона-чл.2б ЗРАСРБ.

В допълнение следва да бъде посочено, съдът не разполага с компетентност да преценява качествата на жалбоподателя, нито научната стойност на неговите публикации, нито относимостта им към темата на конкурса. Преценката за това е единствено в компетентността на ФС като орган на академичното управление и в утвърждаване на принципа за академичната автономия. По тази причина съдът не обсъжда възраженията относно научната специализация на жалбоподателя и за връзката ѝ с темата на конкурса.

Относно посочения в жалбата довод за осъществена спрямо жалбоподателя дискриминация, съдът излага следното:

Настоящото производство цели да провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт по чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 27а, ал. 2 от ЗРАСРБ. Производството за защита от дискриминация е уредено в Глава четвърта, Раздел I от Закона за защита от дискриминация. Отделно от това жалбоподателят не е посочил конкретен защитен признак сред изброените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗД.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт противоречи на материалния закон-чл.146, т.4 АПК и следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на сторените от него разноски, които са в размер общо на 760 лева, от които 750 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение и 10 лв. – заплатена държавна такса.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, II о., 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на В. К. Б., Решение по т. 13 от Протокол № 1 от 13.01.2022 г. на Научния съвет на Института за исторически изследвания към БАН за

избор на академична длъжност „доцент“ за нуждите на секция „Нова българска история“.

ВРЪЩА делото като преписка на Научния съвет на Института за исторически изследвания към БАН за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към решението.

ОСЪЖДА Института за исторически изследвания при Българската академия на науките, с БУЛСТАТ[ЕИК], да заплати на В. К. Б., с ЕГН [ЕГН], сумата 760 /седемстотин и шестдесет/ лева – разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: